

[Steen Folke]

som at arbejde for, at denne beslutning bliver skubbet lidt ud, og at de konkrete forbedringer ikke foregår, mens man prøver at få nogle forhandlinger til at køre på en måde, som skulle føre til reelle resultater.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Hr. Bjørn Elmquist reagerede meget kraftigt på mine bemærkninger, og da er vi jo nok i den situation, at postulat står mod postulat. Hr. Bjørn Elmquist ville forhandle ud fra, at modparten skal indse situationens alvor, sådan var det vist, men vi skal ikke være stærkere end de andre, og så kan vi postulere, hvad vi vil. Jeg mener, at man gennem den forsvarspolitik, venstre fører, med de holdninger, man har til oprustningsproblemerne, og den NATO-politik, man rent faktisk fører, er med på Reaganadministrationens politik, der i hvert fald utilsløret har haft til formål at handle ud fra en styrkeposition. Der kan komme utallige citater. Det er den samme Reagan, hr. Bjørn Elmquist falder for eller i hvert fald har nogle pæne bemærkninger om, og da vil jeg påstå, at de bemærkninger hviler på en fuldstændig forfejlet analyse af de kræfter i USA og i administrationen, der bruger det såkaldte fredsiniciativ til på et vanvittigt grundlag at kvæle de interne fredsbevægelser i USA og Vesteuropa.

Men her står påstand mod påstand, definition mod definition, og vi vil stadig fastholde, at der er andre væsentlige faktorer, der truer Danmarks og verdens sikkerhed end oprustningen i Øst og muligheden for et angreb fra Øst.

Det er ganske andre faktorer, der øger oprustningsproblemerne. Hr. Arne Melchior er ikke til stede, men jeg vil stadig væk fastholde, at det, de kalder den sunde egoisme, vil sejre, og den sunde egoisme kommer kun igennem, hvis der sker nogle forandringer i det samfund, det drejer sig om. Men vi kan stadig væk bruge grimme ord om hinanden, og han bruger løgnagtighed om os. Jeg vil altså fastholde – men hr. Arne Melchior er her ikke, så jeg skal ikke diskutere.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det er da rigtigt, at nu står påstand mod påstand, men hr. Riishøj gjorde jo det i starten, at han interesserede sig meget for mine motiver og for at udlægge min holdning, hvor jeg i mit første indlæg og også senere ikke skød SF ting i skoene, som SF ikke selv ville stå inde for. Jeg har ikke spekuleret i, om SF går det ene eller det andet ærinde her, og det er her, der er en meget stor forskel i vores udgangspunkt, idet jeg hos SF har sporet en skråsikker, helt overbevist holdning om, at de ved lige præcis, hvad vi andre mener, meget bedre, end vi selv ved det.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af oprustningen (specielt atomoprustningen).

[Af Steen Folke (VS) og Anne Grete Holmsgård (VS)].

(Beslutningsforslag nr. B 53. Fremsat 17/3 82).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg mener, at den forrige debat har vist, at regeringen både i ord og i praksis har en positiv indstilling til, hvad jeg vil betegne som realistiske initiativer og forslag på nedrustningsområdet. Jeg vil gøre nogle få bemærkninger til hvert enkelt af de punkter, der ligger i forslaget.

Det første er nej til nye atomare mellemdistanceraketter. Her vil jeg henvise til, hvad jeg svarede hr. Steen Folke under den tidligere debat, hvor hr. Steen Folke jo stillede spørgsmål på dette område. Jeg vil i den forbindelse sige, at jeg ikke kan acceptere hr. Steen Folkes bemærkninger fra den sidste debat, der gik på, at udenrigsministeren går ind for opstilling af vestlige INF-våben. Det, som er målet for forhandlingerne og for regeringens politik, er, at man når til en fuldstændig afvikling af de nukleare mellemdistancevåben, og jeg vil godt gentage, at der